

Sygn. akt: I C 760/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2023 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Sławomir Szubstarski
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Bukiejko

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2023 r. w Kętrzynie

sprawy z powództwa **TF Bank (...) (...) - TF Bank (...) (Sp. z o.o.) Oddział w Polsce z siedzibą w W.**

przeciwko **K. B.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej K. B. na rzecz powoda TF Bank (...) (...) – TF Bank (...) (Sp. z o.o.) Oddział w Polsce z siedzibą w W. kwotę 33 159,69 (trzydzieści trzy tysiące sto pięćdziesiąt dziewięć, sześćdziesiąt dziewięć) złotych z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych, liczonymi od kwoty 31 247,60 (trzydzieści jeden tysięcy dwieście czterdzieści siedem, sześćdziesiąt) od dnia 23 marca 2022 roku do dnia zapłaty;

I. zasądza od pozwanej K. B. na rzecz powoda TF Bank (...) (...) – TF Bank (...) (Sp. z o.o.) Oddział w Polsce z siedzibą w W. kwotę 5 380,76 (pięć tysięcy trzysta osiemdziesiąt, siedemdziesiąt sześć) złotych wraz z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu, tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Powód TF Bank (...) z (...) (działający w Polsce przez (...) Bank (...), Oddział w Polsce) wniósł o zasądzenie od pozwanej K. B. kwoty 33 159,69 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 31 247,60 złotych za okres od dnia 23 marca 2022 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że strony łączyła umowa kredytu, zawarta 14 grudnia 2018 r., z tytułu której powodowi należna jest kwota dochodzona niniejszym pozwem. Pozwana zaprzestała spłat rat kredytu na warunkach określonych w umowie, wobec czego powód wezwał ją do zapłaty powstałej zaległości informując o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia, a wobec nieuiszczenia zaległości powód wypowiedział umowę kredytu z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia.

W odpowiedzi na pozew K. B. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu stanowiska przyznała, że zawarła z powodem umowę kredytu nr (...) w 2018 roku, dalej wskazała, że składała powodowi wniosek o odroczenie terminu płatności rat

kredytowych, by w ten sposób dokonać restrukturyzacji zobowiązania albowiem w 2021 roku w gospodarstwie wystąpiły problemy z dzierżawcą gruntów, co przełożyło się na niemożność regulowania zobowiązań.

Niezależnie pozwana zakwestionowała skuteczność wypowiedzenia przez powoda umowy kredytu albowiem powód nie wykazał, ażeby oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z 22 lutego 2022 r. zostało faktycznie skutecznie nadane do pozwanej, gdyż wskazane w pozwie numery nadawcze dotyczą przesyłek do innych podmiotów właściwych miejscowo dla Urzędów Poczty W. nr 4 i 78. Tym samym w ocenie pozwanej powództwo jest przedwczesne wobec niewykazania zachowania trybu regulującego wypowiedzenie umowy kredytu.

Pismem z 30 kwietnia 2023 roku pozwana wniosła o umorzenie postępowania z uwagi na fakt objęcia układem wierzytelności powoda w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym w Olsztynie za sygnaturą OL10/GRz/15/2022. Prawomocnym postanowieniem z 30 stycznia 2023 roku we wskazanej sprawie Sąd Rejonowy w Olsztynie zatwierdził układ.

Sąd ustalił, co następuje:

K. B. zawarła z TF Bankiem (...) (sp. z o.o.) (...) umowę o kredyt gotówkowy nr (...). K. B. umowę zawarła za pośrednictwem znajdującej się w M. placówki przedsiębiorcy (...) S.A. w S.. W (...) placówce (...) S.A. pozwana złożyła w dniu 13 grudnia 2018r. podpisany egzemplarz umowy, który następnie w dniu 14 grudnia 2018 roku został podpisany przez powoda. Zgodnie z umową, powód udzielił pozwanej kredytu w kwocie 34 969 złotych na okres 84 miesięcy. Pozwana zobowiązała się do zwrotu kapitału wraz z kosztami udzielenia kredytu (w łącznej wysokości 64 363,24 złotych), oprocentowanych zmiennie, w dniu zawarcia umowy w wysokości 10% roku, ratalnie w okresach miesięcznych 10 dnia każdego miesiąca.

(bezsporne; dowód: umowa kredytu k. 38-44)

Pozwana spłacała zobowiązanie do dnia 23 sierpnia 2021 roku.

(bezsporne; dowód: zestawienie operacji na koncie kredytowym k.45-47)

W dniu 9 lutego 2022 roku powód nadał na adres pozwanej wezwanie do zapłaty zaległości w wysokości 4 445,79 złotych w terminie 14 dni roboczych. Wobec braku spłaty, pismem nadanym na adres pozwanej w dniu 22 lutego 2022 roku, powód wypowiedział pozwanej umowę kredytu z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia.

(dowód: 1. wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania k.50-52; 2. oświadczenie o wypowiedzeniu umowy k.53-55)

W dniu 23 sierpnia 2022 r. TF Bank (...) (sp. z o.o.) wystawił wyciąg na podstawie ksiąg rachunkowych banku, stwierdzający zadłużenie pozwanej na dzień 28 marca 2022 r. w wysokości 33 159,69 złotych, na które składały się kwota kapitału 27 274,49 zł, kwota kapitału zaległego 3 973,11 zł, odsetki umowne 1 773,56 zł, opłata miesięczna 96 złotych oraz odsetki karne 42,53 zł.

(dowód: 1. oświadczenie banku - k.49; 2. zestawienie operacji na koncie kredytowym k.45-47).

Pozwana złożyła w 2022 roku do Sądu Rejonowego w Olsztynie wniosek o zatwierdzenie układu zawartego między innymi z powodem w zakresie spłaty zobowiązania wynikającego z umowy o kredyt gotówkowy nr (...). Wartość zobowiązania uznanego przez pozwaną na liście wierzytelności wyniosła 35 974,69 złotych. Postanowieniem z 30 stycznia 2023 roku w sprawie (...) Sąd Rejonowy w Olsztynie zatwierdził układ. Postanowienie uprawomocniło się z dniem 14 lutego 2023 r.

(niezaprzeczone twierdzenia pozwanej; dowód: 1. obwieszczenie postanowienia o zatwierdzeniu układu i informacji o prawomocności postanowienia w przedmiocie zatwierdzenia układu k. 106-107; 2. informacja SR Olsztyn k. 132)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Fakt zawarcia przez strony umowy o kredyt gotówkowy nr (...), w dniu 14 grudnia 2018 roku, oraz jej warunki, zostały w sposób jednoznaczny potwierdzone przedłożonymi przez powoda dokumentami, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez pozwaną, nie budzi też wątpliwości Sądu.

Pozwana zakwestionowała fakt skutecznego wypowiedzenia jej umowy kredytu. Sąd ustalił fakt skutecznego doręczenia pozwanej wezwania do zapłaty (9 lutego 2022 roku) oraz oświadczenia o wypowiedzeniu umowy (22 lutego 2022 roku) na podstawie przedłożonych wyciągów z książki nadawczej powoda (k. 52, 54-55). Sąd ocenił wiarygodność i moc wskazanych dowodów według własnego przekonania, z uwzględnieniem wszystkich okoliczności wykazanych w sprawie, i w konsekwencji uznał zarzut pozwanej za nieuzasadniony. Konkretno numery nadawcze, znajdujące się na karcie 54, dotyczyły innych przesyłek listowych (pozycji nr 57 i 84). Z kolei przesyłka listowna do pozwanej została nadana na jej adres w K., wobec czego niemożliwym byłoby jej kierowanie do UP w W.. Powód wykazał, że właściwy numer nadawczy przesyłki do pozwanej to (00) (...), a przesyłka została skierowana do UP K., gdzie oczekiwała na odbiór do dnia 14 marca 2022 roku (dowód: śledzenie przesyłki k.93-94). Sąd Rejonowy przychylił się do stanowiska wyrażonego w orzecznictwie, zgodnie z którym dowód nadania przesyłki rejestrowanej stanowi uprawdopodobnienie doręczenia jej adresatowi, który może to domniemanie obalić wykazując, że nie miał możliwości zapoznania się z jej treścią (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 17 marca 2010 r., sygn. II CSK 454/09, publ.: L.). Nadto Sąd miał na względzie, że w postępowaniu układowym (...) pozwana uznała wierzycelność powoda w pełnej wysokości.

Stosownie do treści art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu, o ile ustawa z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne nie stanowi inaczej (art. 75 ust. 1 w/w ustawy). Termin wypowiedzenia, o ile strony nie określą w umowie dłuższego terminu, wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy - 7 dni (art. 75 ust.2 w/w ustawy).

Przepisy prawa bankowego nakładają na bank udzielający kredytu obowiązek poinformowania kredytobiorcy o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia – stosownie do treści art. 75c ust. 1 i 2 w/w ustawy jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych. W wezwaniu tym bank informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

W niniejszej sprawie umowa kredytu zawarta pomiędzy stronami odpowiadała warunkom określonym w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe.

W ocenie Sądu powód wykazał, że doszło do wygaśnięcia stosunku umownego. Zgodnie z § 12 ust. 2 umowy bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy, z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia, w razie zwłoki kredytobiorcy z zapłatą równowartości 5% całkowitej kwoty kredytu, utrzymującej się przez co najmniej przez 1 miesiąc. Z §3 umowy o kredyt gotówkowy wynika całkowita kwota kredytu w wysokości 34 969 złotych, zatem 5% jej wartości to 1 749 złotych. Z zestawienia operacji na rachunku kredytowym (k. 45-47) wynika, że z zapłatą tej kwoty pozwana zalegała już 22 listopada 2021 r. Pismem z 9 lutego 2022 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty zaległości w wysokości 4 445,79 zł zakreślając termin 14 dni. W wezwaniu poinformował pozwaną o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia oraz o wymogach formalnych takiego wniosku.

Pozwana nie wykazała w jakikolwiek sposób, aby wystąpiła do banku o restrukturyzację zadłużenia a to na niej spoczywał obowiązek wykazania tej okoliczności (art. 6 k.c.) wobec czego jej twierdzenia w tym zakresie należało uznać za gołosłowne. Sąd nie ma obowiązku przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na tej stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (vide: Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 28 listopada 2019 r. , I AGa 50/19).

Sąd nie znalazł również podstaw do umorzenia postępowania wobec zatwierdzenia przez Sąd Rejonowy w Olsztynie układu obejmującego dochodzoną należność.

Zgodnie z art. 276 ustawy z dnia 15 maja 2015 prawo restrukturyzacyjne, otwarcie postępowania układowego nie wyłącza możliwości wszczęcia przez wierzyciela postępowań sądowych, administracyjnych, sądownoadministracyjnych i przed sądami polubownymi w celu dochodzenia wierzytelności podlegających umieszczeniu w spisie wierzytelności. Aktualnie istnieje możliwość równoległego dochodzenia roszczeń: poprzez postępowanie układowe i na zasadach ogólnych. Wszczęcie postępowania układowego nie zamyka drogi ani sądowej, ani administracyjnej do dochodzenia roszczeń przez uprawnionego. Zgodnie z poglądem wyrażonym w doktrynie umieszczenie wierzytelności w zatwierdzonym spisie wierzytelności nie stanowi podstawy do umorzenia postępowania cywilnego, w którym wierzyciel dochodzi tej wierzytelności. Wystarczy zauważyć, że zgodnie z art. 170 ust. 3 prawa restrukturyzacyjnego z dniem uprawomocnienia się postanowienia zatwierdzającego układ tytuły wykonawcze lub egzekucyjne obejmujące wierzytelności objęte układem tracą z mocy prawa wykonalność, ale nie tracą mocy tytuły egzekucyjne. Z tych samych względów fakt umieszczenia wierzytelności w zatwierdzonym spisie wierzytelności nie wyklucza możliwości wszczęcia postępowania o tę wierzytelność. Powód nie cofnął powództwa w żadnej części.

W tych okolicznościach Sąd uznał żądanie pozwu za zasadne w całości. W świetle art. 359 §1 k.c. i art. 481 §1 - §2³ k.c. oraz stosownie do postanowienia §13 umowy, bank miał prawo zastrzec możliwość naliczania maksymalnych odsetek za opóźnienie od zaległych należności. O dalszych odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 §2 k.c. W tych okolicznościach zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną kwotę jak w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku, na podstawie art. 98 §1, 1¹ i 3 kpc, uznając, iż pozwana jako strona przegrywająca jest zobowiązana zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty, na które złożyły się opłata od pozwu 1 658 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda 3 600 zł, opłata od pełnomocnictwa 17 zł, oraz koszt doręczenia komorniczego 105,76 zł.